

Az Országos Erdészeti-Egyesület f. é. közgyűléséről.

Igen helyes gondolat volt a sz.-fehérvári kiállítást rendező bizottságtól az Országos Erdészeti-Egyesületet közgyűlése megtartására oda hívni.

A szakszerű erdőgazdaság elvei még nálunk Magyarországon kevésbé birtak elterjedni, nem azért, mintha a magyar ember nem tudná az erdőt megbecsülni, hanem, mert ugy vélekedik, hogy azt bármely többé-kevésbé értelmes ember kezelni képes.

Ez oly tévedés, melyet csak az képes belátni, a ki az erdészet elveivel, céljával és feladatával megismerkedett.

Az Országos Erdészeti-Egyesület azon nézetből indulva ki, hogy a szakszerű kérdések tárgyalásának hallgatói önkénytenül magukba szivják a helyes elveket, létrejöttek napjától fogva igyekezett közgyűléseit a vidéken tartani. Képzeltető volt tehát, ha valaha, ugy a kiállítás alkalmával annál nagyobb közönség fogja az erdészeti kérdések tárgyalását meghallgatni.

A következmények azonban csak egy részben igazolták a föltevést: a szakbeli tagok bizonyára elég nagy számmal jelentek meg. 107 erdész megjelenése igen is nagynak nevezhető, ha meggondoljuk, hogy az mind tisztviselő, a ki szük fizetéséből takarítja meg az uti költségeket, hogy szakjának ezen uton szolgáljon; mig ellenkezőleg a nem erdészek részvéte kis mértéken állott s valószínűleg épen a kiállítás vonzotta el emezeket a tanácskozási teremtől.

A június 8-án megérkezett tagok a kiállítás jury-pavillonjában jelentek meg, a hol a körükben megjelenő kiállítási elnök és egyik ügyvezetőnk is gróf Zichy Jenő által, az erdészet fontosságát a nemzetgazdaságra fényesen kiemelő beszéddel fogadtattak.

Gróf Zichy beszéde élénken festette az erdészet befo-lyását az iparra, s az Országos Erdészeti-Egyesület tagjait összetartásra és hazafias munkásságra hívta föl.

A viszonyoknak megfelelő beszéd általános éljenzéssel fogadtatott. Ezután az üdvözlő grófnak az egyesület titkára bemutatta a tagokat.

Estve az egyesület tagjai a „fekete sas“ szállodában gyültek össze ismerkedési estélyre; régi iskolatársak találkoztak itt, kik 20, sőt több év óta nem látták egymást, képzelhető az általános öröm és kedélyesség.

Junius 9-én reggel 10^{1/2} órakor nyitotta meg a kögyülést Tisza Lajos ő excellentiája, az egyesület elnöke a városház tanácstermében; a megnyitó beszéd kivált az erdőtörvény történetével és az erdők nemzetgazdasági és climaticus fontosságával foglalkozott. Az egyesület Eleőd Jósa indítványára az erdőtörvény érdekében kifejtett tevékenységeért elnök ő excellentiájának hálás köszönetet szavazott, melyet ő exja., miután a sikert az egyesület minden tagjának és kivált a választmány ernyedetlen tevékenységének tulajdonította, a választmányra is kiterjeszteni kérte, a mi szintén helyeslőleg fogadtatott.

Az elnöki, általánosan megéljenezett beszéd után a titkári jelentés következett, melyet külön közlünk.

Ezután az alföldi üzemmódokra vonatkozó első szakkérdés felett Illés Nándor tagtársunk tartotta méltó figyelemben részesült alapos értekezését.

Ezen előadás végével az idő későre járván, a vita másnapra halasztatott; s minthogy az egyesület elnökének másnemű hivatalos teendői következtében még az nap elutazni kellett, ajánlatára a gyülés további idejére elnökül gróf Sztáray Antal ur választatott meg.

A gyülés után tartott közebedet, a kiállítás vendéglőben

költötték el az egyesület tagjai, melynek végével az elnök vezetése alatt megszemlélték a kiállítás erdészeti tárgyait.

Junius 10-én reggel 8 órakor külön vonattal Várpalotára utaztak a tagok. Itt az indóháznál gróf Sztáray és a megyei szolgabíró által az erdészet fontosságát tárgyaló és az egyesület tevékenységét méltató beszédekkel fogadtattak, melyekre a titkár alkalomszerűleg válaszolt, kiemelvén az erdészet közigazdasági fontosságát és azt, hogy mily sajnosan hat az, hogy erdőbirtokosaink oly kis mértékben vesznek tevékeny részt egyesületünk közgyűléseiben, minél fogva azok, kik kivételt képeznek, mint a házi ur gróf Sztáray és a vendég gróf Apponyi Albert, annál inkább érdemelnek tiszteletet.

Ezután hosszú kocsisoron vonult ki a társaság, elpusztult erdők helyét elfoglaló vizmosásos legelőn keresztül a város erdejébe, hol a helybeli lelkész Mátyás király hajdani vadász-kastélyának romjával szemben fényes beszéddel fogadta; kívánván, hogy a dicső király lángelméje szállja meg az egyesület tagjait, melyre Havas Sándor egyleti tag adott választ. Innét gróf Sztáray erdején és majorbirtokán keresztül annak Csilliny nevű szép erdejébe érkezett. Az óriási bükkös árnyában, a szép ültetvények között a telivér erdészek kellemesen meglepve néztek körül, s örömmel győződtek meg, hogy a pusztuló Bakony halmain lehet még egyes szép erdőrészeket találni.

Az erdő egyik legnagyobb pontján, honnét bájoló panoráma terült el a néző előtt, mely a szemlélőket csodálkozásra ragadta, szépen feldiszitett, valóban erdészi ebédlő várt. Gyep-padok és asztalok rakva evő- és ivóeszközökkel. A hosszú ut és hőség után jól esett az igazi magyar szivességgel adott ebéd, és lelkes toasztokra nyújtott alkalmat, melyek egyikét Apponyi A. gróf mondá, kijelentvén egyszersmind, hogy az egyesület alapító tagjainak sorába lép. Ebéd végeztével még tovább fokozódott jó kedvünk, midőn a fáradságos erdei utazás

és gyaloglás terheitől vissza nem rettenve, körünkhöz csatlakoztak a kedves háziasszony s vele gróf Andrásy Manóné is sport kedvelő bájos leányaival, valamint az sem kis örömeinkre szolgált, midőn erdei szemlénk alatt Andrásy grófné, mint egyletünk alapítótagja, a titkár által átadott egyleti jelvényt keblére tűzte.

Ebéd után a tárgyalásra kitűzött első kérdés vitatása fejeztetett be, melynek végeztével gyalog járta be a társaság a szép erdő egy részét, megtekintve a mészégetést és a vágásokat.

Emlékezetnek okáért feljegyezzük, hogy tanácskozásainknál mint hallgató, és kirándulásunkban, valamint az első naptól kezdve tartott társas összejöveteleinkben is résztvett Nitzsche W. J. szász királyi főerdész, ki hazánkban tanulmányi utat tett, s valamint ő nálunk jó emléket hagyott, úgy hiszszük rólunk sem vitt rossz véleményt.

Junius 11-én a kiállítás jury-pavillonjában tartatott a zárulás, midőn a makkos-legelők és csererdők kérdésének tárgyalása után, az előadott indítványok fölött hozatott határozat s ezek között az is kimondatott, hogy jövő évi gyűlésünket Mehádián tartjuk meg. E napon az esti vonattal a tagok legnagyobb része sietett a vendégszeretet figyelmét nem nagyon tanusító Sz.-Fehérvárról eltávozni.

A mennyire közérdekűek voltak a kitűzött kérdések, tanulságos a kirándulás, tehát kielégítették a résztvevőket, annyira sajnosan kellett tapasztalni azt, hogy a vitákban a kezelő erdészek oly igen csekély részt vettek.

Mi nemcsak a magasabb állású tisztek nyilatkozatait várnók hanem, azt óhajtanók, hogy közölnék tapasztalataikat az erdészek is a pagonykezelők, kik a legközvetlenebbül érintkeznek az erdőkkel. Az ügy érdekében reméljük azért, hogy ezen szerény visszavonulás jövőre tárgyilagos közbelépéssel lesz felcserélve.